

Op school hadden ze geen problemen met Friso. Wij hadden ze thuis.

Gerdien werkt als leraar op de fiets in het VO en bezoekt thuiszittende leerlingen die om verschillende redenen zijn vastgelopen. Samen met hen en school kijkt ze stap voor stap naar wat wél werkt. Zelf weet ze heel goed hoe het is als een kind steeds verder vastloopt. Haar zoon Friso was op school rustig en makkelijk in de omgang. Thuis bleek dat toch een ander verhaal.

Een rustige leerling

Friso deed op school wat er van hem werd verwacht. Een docent zei zelfs tegen Gerdien: “Ik zou wel twintig Friso’s in mijn klas willen.” Op school leek er dus weinig aan de hand. Thuis was dat anders, ze zag hoeveel moeite het hem kostte. Daar kon hij na een lange dag van inspanning en prikkels alles loslaten.

De overzichtelijke basisschool maakte plaats voor de middelbare school, met meer docenten, wisselende roosters en veel meer prikkels. Friso kwam steeds gespannener thuis. Gerdien probeerde uit te leggen wat ze zag, maar als school aangaf dat hij daar goed functioneerde, begon ze soms aan zichzelf te twijfelen. “Je wilt niet een zeurende ouder zijn. Maar je wilt wel je zorgen kunnen delen.”

Geen gebruiksaanwijzing

Na onderzoek bleek dat Friso Asperger heeft. Voor Gerdien gaf dat eindelijk een verklaring voor wat ze al langere tijd zag. Tegelijkertijd loste de diagnose de problemen niet op. “Ik ben me gaan verdiepen in autisme en probeerde thuis zoveel mogelijk voorspelbaarheid te bieden. Maar je krijgt er natuurlijk geen gebruiksaanwijzing bij.”

Ook op school bleef Friso vastlopen. Gerdien en haar gezin moesten zich hard maken voor een plek in het speciaal onderwijs. Daar kwam meer rust. Uiteindelijk haalde Friso er zijn VWO-diploma.

Een passende plek

Na een tussenjaar, wees iemand Gerdien op ITvitae. Ze hield in eerste instantie een slag

“Het belangrijkste vond ik dat hij daar gezien werd. Dat het oké was zoals hij was. Hij hoefde niet te veranderen.”

“Toen hij weer een uitdaging had en het gevoel kreeg dat hij zinvol bezig was, gaf dat ook ons meer ontspanning”

v.l.n.r. Saskia Meeuwessen ITvitae, Manager van Friso, Gerdien, Friso, Hennie Brons ITvitae

om de arm. Ze had al eerder meegemaakt dat iets op papier goed kon klinken maar in de praktijk toch niet passend bleek.

Bij ITvitae kreeg Friso de ruimte om op zijn eigen manier met ICT bezig te zijn. Maar voor Gerdien zat de waarde van de opleiding niet alleen in wat hij leerde. “Het belangrijkste vond ik dat hij daar gezien werd. Dat het oké was zoals hij was. Hij hoefde niet te veranderen.”

Er was aandacht voor zijn ontwikkeling, maar ook voor de vervolgstap. Wat heeft hij nodig om goed te kunnen functioneren op een werkplek? En hoe ga je om met dingen die onderweg lastig zijn?

Gerdien zag haar zoon langzaam weer groeien. Niet alleen in zijn vak, maar ook in zijn zelfstandigheid en zelfvertrouwen. Dat merkte ze thuis ook. “Toen hij weer een uitdaging had en

het gevoel kreeg dat hij zinvol bezig was, gaf dat ook ons meer ontspanning.”

Momenteel woont Friso op zichzelf met zijn hond en heeft hij een hele mooie baan bij een grote bank. “Hij zit met zijn teamleider en de andere teamleden gewoon prachtig op zijn plek. Hij mag daar zijn wie hij is.”

Kijken naar wat iemand wél kan

Voor Gerdien laat het verhaal van haar zoon vooral zien hoeveel verschil een passende omgeving kan maken. Niet door iemand aan te passen aan wat er van hem/haar wordt verwacht, maar door te kijken naar wat iemand nodig heeft om tot zijn recht te komen.

Dat is volgens haar ook iets wat werkgevers kunnen meenemen. “Als je oprecht geïnteresseerd bent in de ander en denkt in mogelijkheden, volgens mij kun je dan bergen verzetten.”